

*Hárs György Péter**Piac*

*az ember olykor egyszer él
és mégis mindent elcserél
házat házáért és nőre nőért
családot tiszta esküvőt
cseréli pénzre borra sárra
szabadságnak vélt szabadságra
fiataltságot öregségre
zavarodottan hogy mivégre
öregséget fiataltságra
de nem érti hogy mi az ábra
átvágja magát s átverik
nála külön piaczenik
rosszabbnál rosszabb üzletek
élete összekötetett
valamivel amit nem ért
túl sorson jellemen s leélt
jövön jelenen s múlton is
s érzi a vagyona hamis
mi érték volt elpazarolt
csillagja napja és a hold
számlái rendezetlenek
hitele sincs már ügylebet
adná cserébe önmagát
bútort könyvet tudást ruhát
cserélné újabb önmagára
de annak meg magas az ára
és összehord hitet-havat
hogy igazolja pár adat
miért mire és mit cserélt
az aki olykor egyszer élt*

A kukázó

*Begyakorolt mozdulatokkal
rámolja ki a szemetést
úgy tűnik ismeri a járást
és hogy ébres kis lelke test
ablakomból naponta látom
szakszerűen hogy bontja ki a
zacskókba és dobozba göngyölt
műmiákat egy vén szaki
látszik tanult a többiektől
feszült a szem rebbent a fül
egyszer csak a dolmányos varjú
rebbenti szárnyát s elröpül.*

Mutatvány hajnali 4-kor

*a villanyműlt most ki-be kapes
a nézőtéren síri taps
a jelen csak erőemel
vállán jövő és múlt teher
egyre magasabb lesz a gúla
megtartásuk esélye nulla
bírya még bár rogyadozik
alattuk össze gyöngye hit
roncs lesz mégba meg is marad
ropog török csont ínszalag
a nézőtér most csendesül
bénul a szem zárul a fül*